

razpust ustavnih razmer na Hrvatskem izsilila; zato pa naj zdaj slovenski poslanci avstrijski državni zbor razbijajo, ako bi cesar ne te hujskajoče hrvatske gospode takoj v zagrebško vlado poklical. To je najsurrovejše politično izsiljevanje! Cesarju grozijo v hipu, ko je tako počenjanje skoraj veleizdaja. To naj bi vse velike stranke v zbornici slovenskim poslancem enkrat odkrito povedale!"

Novi telefon, ki je namenjen izključno za vojskine čase, se je skončalo. Telefon veže avstrijsko vojno ministerstvo z zadnjim jugom naše države in konča v Zadru. Narejen je iz posebno močne žice in se ne dotakne nobene vasi ali hiše.

Razmere na Hrvatskem so postale tako kričeče, da mečejo svoje sence tudi na Avstrijo. Te dni se je vršila tudi mogočna demonstracija proti kraljevem komisarju, katero je sicer policija s sabljó razgnala. Na komisarja samega sta se izvršila že dva napada, ki sta oba ponesrečila. Listi izven Hrvatske poročajo, da je položaj skrajno napet in da se je bati izbruha nevarnih nemirov... Kaj je na stvari? Po našem mnenju je hrvatsko-srbska koalicija napravila celo vrsto globokih političnih napak, ki se zdaj nad hrvatskim ljudstvom maščujejo. Hujskarija, ki vleče celo šolsko deco v politiko in ki se ponša z revolverjem, ne more nikomur in nikjer koristiti. Ker poslanci na noben način niso hoteli v hrvatskem saboru gospodarskega dela izvrševati, razpustila je vlada sabor. In ker se je potem hujskarija še hujše nadaljevala, suspendirale so se vse ustavne pravice, tako da stoji Hrvatska danes popolnoma pod komando komisarja Cuvaja. Nam ta mož gotovo ni simpatičen, kakor se nam tudi sploh ne dopade kruto nastopanje madžaronstva, ki je vedno na Hrvatsko le Khuen-Hedervaryje in Cuvaje pošiljal. Ali hrvatski politiki so sami vsega tega sokrivi, zlasti odkar se čuti med njimi tako očitno srbski vpliv. Najslabši vtis na vso javnost pa je napravilo dejstvo, da so hrvatski politiki zdaj zanesli potom njim pokornih slovenskih poslancev svojo nasilno taktiko tudi na Avstrijsko in zlasti v avstrijsko državno zbornico. To jim vsekakor ne bode koristilo, kajti s takim divjanjem v avstrijski državni zbornici doprinaša se k večjem dokaz, da dotični ljudje niso zreli za ustavno pravico.

Politični umor. Španski ministerski predsednik José Canalejas y Mendez je bil 12. t. m. na cesti umorjen. Ustrelil ga je socialistični revolucionar Manuel Pardinás iz političnih vzrokov. Canalejas je bil takoj mrtev. Pardinás je hotel pobegniti; a ko je opazil, da se mu to ne bode posrečilo, se je tudi sam ustrelil. Tudi morilec je mrtev.

V Belgiji je vlada predložila nujni načrt za splošno oboroževanje. Vtemeljuje svoj nujni predlog s tem, da se je splošni svetovni položaj hudo poslabšal in da mora biti vsled tega vsaka vlada za vsak slučaj pripravljena. Stvar je povzročila v javnosti mnogo razburjenja.

V Angliji je doživela vlada pri posvetovanju o Homerule Bill v zbornici hud poraz, ker je pri nekem dodatnem predlogu večina proti vladi glasovala. Govori se, da bode vsled tega angleška vlada morala odstopiti.

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporočila izvozna hiša 140
Prokop Skorkovsky in sin v Humpolen na Češkem.
Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerne cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske obleke.

Pazljivost

preprečila je že marsikatero nesrečo. Pazljivost naj bi človek tudi rabil, da obvari svoje zdravje. Tako naj se n. pr. ne čaka, da postane iz male bolečine v rokah ali nogah revmatična bolezen; saj imamo vendar dobre, priznane preparate, ki se jih je že tisočkrat preiskusilo in ki zamorejo marsikatero bolezen že v kali zadušiti. Tozadevno izjavo, ki je pravilna, najdemo v pismu, katerega je Nj. ekscelenca baronica Helene Freytagh-Loringhoven, roj. baronica Buxhoeveden, Gorica, Corso Verdi 36, na lekarnarja E. V.

Novice.

Naš koledar 1913

je izšel in obsega 144 strani; razven 8 slik prinaša veliko vrsto gospodarskih člankov, po-vesti, zabavnih spisov, podučnih sestavkov, se-znamkov sejmov itd. Cena mu je zopet le 60 vinarjev, s poštnino 70 vin. Kdor naroči 10 koledarjev, dobi enega zastonj. Najceneje je, ako se naročilnemu pismu dotično svoto v znamkah priloži. — Razširjajte, kupujte, zahtevajte naš koledar!

Kmetijska razstava 1913 za planinske de-že. Piše se nam: Društvo „Grazer Herbstmesse“ vpripori ob priliki jesenskega sejma leta 1913, i. s. v času od 27. septembra do vstevši 5. ok-tobra kmetijsko razstavo za planinske dežele. Kër se je doslej že govedo, žrebce, svinje, ovce in perutnino razstavljalo, namerava se l. 1913 razstavo živali opustiti in le kmetijsko razstavo po sledečih skupinah uresničiti: A) Zemljiški pridelki: žitje (pšenica, rž, ječmen, oves, ko-ruza); fižol; repa in krumpir; hmelj; sadje in grozdje; zelenjava. — B) Živalski pridelki: mleko; puter; sir. Končno tudi orodje in ma-šine za preiskavo, predelovanje in prenašanje mleka ter mlečnih produktov, hlevsko orodje in pohištvo, zadnje v načrtih in modelih. — C) Kmetijski stroji in orodje; predstavilo se bode od dotičnih trdk zlasti mašine, ki so za naše planinske razmere primerne in ki se jih lahko v obratu kaže. — D) Kmetijske potreščine: tu se bode razstavilo le umetna gnojila in taka krmilna sredstva, ki kažejo izdelani surovi ma-terijal. — E) Slike ekonomičnih razmer: k tej skupini spadajo številke gledé podlage produk-cije posameznih okrajev, gospodarski načrti ti-obratov, proračuni rentabilitete in kmetijsko knjigovodstvo. — F) Kmetijsko preiskuševanje, šolstvo in zadrugništvo kmetijstva: Tu se bode pokazalo delovanje posameznih preizkuševališč, nadalje kmetijsko šolstvo in grafične slike o delovanju kmetijskih društev ter zadrug. — G) Gozd in lov: Tu se razstavi gozdne produkte, uredbo gozdnega obrata, lovske trofeje in pomožna sredstva gozd-nega obrata ter lovaj. H) Druge razstave: da se obisk razstave od strani kmetijskega ljudstva čimbolj vpospeši, se bode ob raznih dnevih razstave vpriporilo konkurence i. s.: 1. Konku-rencia plugov. — 2. Konkurenca orodja, s ka-terim se spodnjo zemljo prerahlja. — 3. Konku-rencia šrotnih mlinov in ročnih gepelnov ter mašinskega obrata. — 4. Konkurenca za preše, za mrvo in slamo. — 5. Konkurenca za orodje za napravo rezanice s posebnim ozirom na var-nostne uredbe. — Za zemeljske pridelke velja, da morajo razstavljene poiskušnje biti iz leta 1913, da jih je razstavljalec sam pridelal. Vsi manjvredni pridelki se odklonijo. Upati je, da se bodejo kmetje te važne razstave mnogošte-vilno udeležili!

Julij Maggi. Pred kratkem so pokopali v Kemptalu (Švici), umrlega Julija Maggija in sicer v starosti 66. let. Znjim je izgubil svet moža, ki je bil izredno nadarjen in inteligen ten in pri tem veliki prijatelj dela in podjetij. Naj-prej je posedoval več mlinov v Švici, začetkom 80 let se je pa začel baviti s problemom, kako pripraviti ljudska hranilna sredstva, katera bi se dala hitro prirediti in bi bila izvrstna, a pri tem po ceni. Po dolgo trajajočih poskusih, pri kate-rih se je imel bojevati z velikimi težavami, iz-

našel je poznate izdelke, ki so mu pozneje v celim svetu proslavili ime. Pri tem mu je v na roko in ga pospeševala „Švicarska do-velna družba“, katera se je z istim vprašanje pečala in imela v svojih vrstah prave znanos. Posebno se je odlikoval znani zdravnik in v-arniški nadzornik Dr. Schuller Mollis, kateri takoj spoznal narodni gospodarski pomen te najdbe. Vpričo svojih močnih duševnih zna- nostij in lepega značaja pridobila si je firma Mag-gi imenitne sodelavce; leti so mu pomagali malo podjetje povzdigniti na znatno višino. Leta 1886 ustanovil je v Bregencu avstrijsko tovarno z imenom „Julius Maggi & Co.“ Ta je morala vedno bolj razširjevati, da zamore dostovati avstro-ogrski državi. Julij Maggi nadalje ustanovil več uzornih in znanih gos-podarskih podjetij v največjem obsegu in oživljal je tudi znatne tovarne in društva v Parizu, Singenu (Badensko), Berlinu in Milanu. Njegov najstarejši sodelavec, ki danes stoji na čelu Maggijevih podjetij, nadaljujejo delo umrlega v njegovem zmislu.

„Još Hrvatska ni propala“... Naš pisatelj Tebničmar nam piše: „Molim, gos-podine redaktor, nisem višje Slovenec; svi smo Hrvati... Pa za danes hočem vendar še slo-vensko govoriti, kër ne vem, je-li ste v „Sta- jerčevem“ uredništvu tudi že sami Hrvati po-stali. Saj veste, da zdaj ni več Slovencev, kaj? Od kje tudi! Od Spielfelda in Celovca pa do bosanske meje proti Srbiji imamo same Hrvat-e. Tako so nam povedali tisti gospodje, ki so „prvi“ pri nas: Korošec, Grafenauer in Sustar-ec. Ne vem, zakaj se glavni klerikalni list „Slo-venec“ še ni prekrstil in ni postal „Hrvat“. Bo že šlo, bo že šlo, — kaj potrebujemo Avstrije? Hrvatsko, veliko Hrvatsko potrebujemo. Kaplan Tone Korošec je zadnjič že oblekel „bragušo“ in pravi, da je sploh nikdar več ne sleče, čeprav se „curici“ Idi brez „braguše“ ne dopade. Grafenauer bojkotira firmo „Zacherl“, odkar je postal tako navdušen za Balkan. Na-ljubi Miha Brenčič pa si bode nabavil namesto „pšlarskega“ žrebca same hrvatske „boše“. V Spuhlju nastavl bode tudi posebnega „pandurja“, da se domači fantje vsaj ne bodejo streljali kakor Albanci in Arnavti. Samo dr. Benkovi-noče sleči svojega doktorskega fraka; on pravi, da obleka ne dela ljudi in da bi v hrvatskih „opankah“ še manjši izgledal... Naši „čuhri“ dobijo kmalu črnogorske kapice z rdečim „cofo-m“, kakor jih že imajo narodni „tamburaši“. Okoli trebuha dobijo velik pas, za katerega bodep-vtaknili tisti nož, katerega so doslej v škornju skrivali, in tiste pištole, s katerimi so v veliki noči pokali... Malo težavnejša je stvar z po-božne „jungfrave“ od naših „škrnclvereinov“. Za žensko hrvatsko nošo so že navdušene, sam-o k tej noši slišijo fejt „bodelni“; naše „jung-frave“ pa imajo većinoma take „bodelne“ kakor oženjeni vrabci. Jaz bi priporočal neko gumi-firmo v Gradcu, pa se bojim, kër je nemška. No, bo že šlo, bo že predsednica „Marijinega“ društva kaj stuhala; saj je odprte glave, ka-dar zija... Eden mi naj še poiskusi zapeti pesen „Slovenec sem“ ali pa „Slovensko dekle“. Danes smemo peti k večjem tisto hrvatsko „Bunda, bunda“, ali pa „U boj u boj, mada v stročje skače“ ali kako že gre... Nad Cuvaja pa bodedo poslali mariborskega „Stražinega“ Kemperle, po domače Gimperle. S spičastim per-sonom stopil bode pred Cuvaja in mu v imen spodnještajerskih Hrvatov predl — kurje da. Ja, Kemperle se bode žrtvoval za narod; sam-

Feller vpslala. Pismo se glasi: „Smatram za za-došćanje, da Vam danes priloženo, ravnokar došlo karto znane pisateljice Paul Maria von Egger Schmitzhausen vpošljem. Vi razvidite iz tega, da je domače sredstvo Fellerjevjev fluid z zn. „Elsafluid“ za eno novo oznanjevalko bo-gatejšje postalo. Ta dama je bila pred kratkim pri meni in kër je tožila o blaznih neuralgičnih bolečinah, dala sem ji eno stekleničico tega sredstva. Zdaj pride par dni po prvem poizkusu ta živahna zahvala za pač krasni uspeh. Ne-strno čakam poročila o vplivu fluida pri kne-ginji Carolath, kar Vam bodem pozneje takoj naznanila.“ Slišali smo že mnogokrat praviti,

da je kratka raba tega preparata večidel zadostovala, da marsikatero boleti takoj odprni. Poskusite tudi Vi, ako ste nahodni, hripavi, na-slinjeni, ako trpite na glavo ali zobobolu, Fel-lerjev „Elsafluid“. Ta preparat naj bode vedno v hiši, da se bolezen lahko takoj odpravi. Naroči naj se Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid“ raje danes kakor jutri; na naročilo naj se na-piše natanko: Lekarnar Feller v Stubici, Els-platz št. 241 (Hrvatsko). Stane od tega 12 malih ali 6 dvojnih ali 2 specialni stekleni- franko 5 kron. — — — — —

mo mu mora preje strogo zabijati, da naj
me glavo na levo, kadar je na desni strani
zina ter da pot do banove palače ne pelje
zagrebški „Potok“ . . . Torej še enkrat:
encev ni več, — još Hrvatska ni propala!

Vbogi car! Ruski car Nikolaj II. ni samo
kogaški vladar, marveč tudi sploh najboga-
ši človek na svetu. Njegovi letni dohodki
okroglo 120 milijonov v gotovem de-
nju. Premožnje carja prihaja iz pet virov:
na lista, zasebni zaklad, lastna industrijska
tvetja in dohodki iz carskih posestev. Civilna
za znaša okroglo 35 milijonov kron; od teh
se izda več kot 5 milijonov za cesarski
ter, veliki knezi in knežinjke pa dobijo sku-
3 milijone. Carjeva mati in carica Aleksan-
dobite vsaka leto 600 000 K kot „drobšč-
male izdatke“. Poleg tega položi car vsako
za vsako svojih 4 hčerk po 100 000 K na
an, za prestolonaslednika Aleksisa pa 240 000
Sam si je car že okroglo 250 milijonov
„prisparal“. Cesarska posestva so tako ve-
ta, kakor Irlandska in obsegajo najlepše goz-
ne sveta. Car izkorišča gozdove. Ena tretina
stev imajo kmetije in vinogradniki v naje-
Drugolj zopet ima car mline, fabrike, rudo-
itd. Car bi bil še mnogo bolj bogat, ko
mu njegovi uradniki toliko ne pokradli!

Cesarica Karlole mehikanska je težko obo-
la in vsled njene starosti se bojijo najhujšega.
nost se malo še peča z nesrečno to vdovo
mehikanskega cesarja Maksimilijana. Dne 19.
maja 1867 bil je cesar Maksimilijan od repu-
blice ustrelen, in — njegova vdova še
mes ne v ničesar o tej žalostni smrti svoje
proga. Kajti nesrečnica je že skozi desetletja
em blazna. Cesarica Karlole je bila edina
kerka prvega belgijskega kralja. Rojena je bila
1840. Že v 17. svojem letu je bila poročena
stratom našega cesarja, nadvojvoda Ferdinandom.
Kot je bil brez otrok a srečen. Potem so po-
nabili nadvojvodi mehikansko krono in zlasti
tencoski vplivi so se tukaj pojavljali. Karlole
je moža hudo prigovarjala in res je postal me-
hikanski cesar. A Francozi so ga zdaj nakrat
opustili. Zaman je njegova soproga pomoči
ala in naposled je znorela. Maksimilijan pa
je bil ustrelen, brez da bi se to nesrečni ce-
sarici povedalo. Nesrečnica, ki je zdaj težko
bolela, živi na gradu Bonhont blizu mesta
Aachen v Belgiji.

Pokvarjenja vina. S takim ljudem, ki so
mo s tem ali onim dodatkom kvarili, se je
rejšne čase prav strogo postopalo: Celo smrtna
zen je bila nad takimi „Weinpanzerji“ izre-
ena: Zanimivo sodbo je n. p. izrekla nadsod-
nja v Inselheimu. Neka krčmarica je bila to-
zna, da je dala v sod vina galuna (Alaun), da
s tem kisline odpravila. Ko so kupci prišli,
sli so ta kamen v vinu in tožili ter zahte-
ali, da se krčmarico na smrt obsodi. Sodnija
je bila milostna in je izrekla to-le sodbo:
amen naj se zdrobi v kozarec istega vina; to
nora tožena žena spiti; ako ji ne bodo to vino
skodovalo, potem ni nič hudega storila. Ako ji
bode pa škodovalo, pa naj vzame to škodo . . .

Iz Spodnje-Stajerskega.

„Straža“ se kar na glavo postavlja od ve-
elja, da se na Balkanu toliko tisoč kristjanov
a Turkov v svoji krvi valja, da ležijo cele
možine mrličov nepokopani, da se širi ko-
era . . . Res, čudno je „krščanstvo“ naših slo-
venskih klerikalcev! Kadar fehtajo pri vbojih
tmetih, takrat znajo tako mlo o krščanski
pazebni besedičiti. Zdj pa ni njih morala niti
za las boljše od one balkanskih divjakov.
Kakor divje bestije, ki postanejo še bolj zve-
rinske, kadar duhajo svežo kri, tako tavajo i
slovenski klerikalci blazno naprej. Voja je raz-
ngala zadnjo cunjico raz njih hinavskega, fari-
jskega trupla in nagi stojijo zdaj v vsej javnosti.
Človeku se res že stidi do divjanje klerikalnega
časopisja, ki izraža neskončno veselje nad gro-
notami vojne. Ako se še pomisli, da pišejo kle-
ikalne liste večidel duhovniki, ki so vendar
govorniki Kristovih nauk, potem se mora
človek res za glavo prijeti. „Krščanstvo“ naših
klerikalcev je hujše od turčinske krvave vere
matizma. Da bi ti ljudje pri temu vsaj ne
imeli Kristovo ime vedno na jeziku. Pa vedno
kričijo o „križu“, ki pelje baje vojno proti „po-

lumesecu“. S krščanskimi frazami hočejo ropar-
ski napad opravičiti. Ako se gré tu res za
krščanstvo, potem bi morali tudi krščanski duhov-
niki v prvi vrsti med bojevniki stati. Zakaj pa
gredo srbski popi proti „dušmanu“ v boj? Ko so
Francozi pod Napoleonom udrli na Tirolsko, šli
so katoliški duhovniki na čelu zvestih kmetov v
krvavi boj, križ v eni roki, v drugi pa sabljo. Za-
kaj pa tega zdaj jugoslovanski popi ne delajo? Saj
so zrejeni, zdravi in krepki, da celo kmete
pretepavajo; kako lepo bi se jim tedaj prijal
handžar v roki . . . Pa črni gospodje sedijo raje
pri faroški peči in pisarijo svoje občutke v
„Stražo“, — in hujskajo naprej, da bi tudi
Avstrijo v nesrečno vojno spravili. To je čudno,
čudno „krščanstvo“ . . . Nesramno je tudi, kako
se upajo klerikalni mazači v „Stražo“ Avstrijo
napadati, ji groziti in jo zasramovati. Kar odkrito
se bratijo s Srbi in radovedni smo, koliko časa
bode oblast tej hujskariji brezbržno nasproti
stala. „Ali se sme res že vsak farški hujskač
norčevati iz habsburške monarhije? . . . Slo-
venski kmetje pa bodejo zdaj menda izpoznali
pravo „dušo“ slovenskega klerikalnega časopisja!

Napredna zmaga. V Gamsu pri Mariboru so
se vršile meseca maja občinske volitve, pri ka-
terih so napeli klerikalci vse moči, da bi to ob-
čino v svoje kremplje dobili. Posrečilo se jim ni,
kajti napredni močje so v vseh treh razredih z
lepo večino zmagali. Ali vsled neke male na-
pake (nekaj glasovnic namreč ni imelo uradnega
pečata) so klerikalci vložili rekurz. Oblast je
rekurzu ugodila in tako so se morale 7. t. m.
volitve za tretji razred še enkrat vršiti. Kleri-
kalci so tudi sedaj zaman računali, da bodejo
naprednjake porazili. Ostali so vkljub največji
hujskariji v maušini in izvoljeni so bili sami
napredni močje. Čestitamo vrlim našim volilem
nad lepo to zmago!

O požaru v sv. Kungoti pri Ptuj se nam
še piše: Kakor znano, pogorelo je v tej vasi
19 hiš in drugih poslopij, tako da je skoraj vse
prebivalstvo izgubilo svoje imetje. Da se bedo
prizadetih olajša, podal se je g. c. kr. namestnik
nrof Clary und Aldringen v spremstvu vodje c.
k. okrajnega glavarstva g. dr. Evgen viteza pl.
Netolickzy, deželnega poslanca g. R. Klammer
in državnega poslanca g. Miho Brenčiča na
mesto požara. Razdelil je iz štajerskega deželnega
zaklada za ujme izdatno svoto denarja in je
obljubil i nadaljno državno pomoč. S tem hitrim
nastopom je bilo mogoče, da se je vboгим pogo-
relcem, ki so bili vsled zime še v najhujši
nevarnosti, čez prvo bedo pomagalo. Za pogo-
relce v sv. Kungoti napravili so tudi zbirco;
Nj. Ekselenca gospod namestnik podaril je
pogorelcem iz lastnega žepa 100 kron podpore.
— Tako se nam poroča iz popolnoma objektiv-
nega, brezstranskega vira. Prebivalstvo mora
biti torej v prvi vrsti c. k. namestniku, vodji
c. k. glavarstva in pa graščaku g. Klammer
hvaležno; zadnji je za nesrečneže sploh veliko
storil in ni poznal v tem žalostnem času
nobene razlike med Nemci in Slovenci. Prav
čudno se nam torej zdi, da klerikalni listi tudi
to priložnost v svoje politične namene izrabljajo
in ravno tako delajo, kakor da bi nedolžni
poslanec Miha Brenčič vse to naredil. Klerikalni
listi najnam povedo, kaj je Miha v tem oziru storil,
koliko denarja je žrtvoval, kajti v času požara
je denar več vreden nego prazne lepe besede.
To se nam naj pové, kajti mi smo že do grla
siti te laži, da se podpore iz štajerskega, ve-
čidel nemškega denarja v zaslepljeni javnosti
tolmači kot nekako darilo klerikalnih poslancev
à la Brenčič, katerih „vpliv“ in „delavnost“ je
danes že precej znana stvar.

V Ormožu so pred kratkim časom ustano-
vili sokolsko društvo, ki si je izbralo za svojega
načelnika notarja Strelec. Ta možakar se po
našem mnenju sploh preveč s politikom peča.
S sladkimi besedami hodi tudi okrog nemških
in naprednih obrtnikov in jih hoče na sokolske
limanice spraviti. Pa mislimo, da bode prav
malo kalinov vjel, čeprav je pri sokolih tudi
c. k. sodnik Zemljčič, kar se nam vsekakor
čudno zdi, in kar nam vsiljuje mnenje, da
bode treba zopet enkrat prav pošteno v pr-
vaško-narodnjaško gnezdo v Ormožu posvetiti.

Umrli je v Konjicah hišni posestnik in ob-
činski odbornik g. Hugo Wretschko. L. m. z.!

Umrli je v sv. Michelu pri Šoštanju župnik

J. Govedič. Pokojnik je bil jako miroljuben
duhovnik in se ni nikdar v politiko vtikal.
N. p. v m.!

Veliki požar v Ptuj se je izvršil preteklo
sredo. Zgoraj je namreč komaj sezidani in šele
pred 10 dnevi otvorjeni novi „Vereinshaus“. Gasilci
so v peturnem delu ogenj omejili. Škode
je za 30.000 K. Splošno se sodi, da se je ogenj
nalašč ali pa vsled neprevidnosti zapalil. Tri
osebe so zaprli, kër se jih požiga dolži. O stvari
še govorimo.

Nesreča. Hlapec Leopold Petrovič v sv.
Petru v Savinski dolini prišel je pod težki voz
in pridobil smrtnonevarne poškodbe.

Požar. V Slovenjem Gradcu je pogorelo po-
polnoma gospodarsko poslopje veleposestnika
Johana Kramer. Škode je za 14 000 K, lastnik
pa je le za 11.000 K zavarovan. Živino so re-
šili. Ko so plamena iz poslopja švignila, opazilo
se je nekega moža pobegniti; gotovo je, da je
ta nalašč zažgal.

Obesiti se je hotel v Mariboru magacinski
delavec G. Zanger, pa so ga pravočasno opazili
in v bolnišnico odpeljali. Vzrok poskušene sa-
momora je žalost, kër je bil nesrečnež od kon-
zumnega društva zaradi dolga zarubljen.

Hrvatski tatovi. V Kapeli pri Brežicah so
tatovi vlomili v trgovino g. Vidmarja. Okradli
so raznega blaga in denarja za skupaj 1000
kron. Plen so dali v vreče in odnesli. Dež in
veter sta pospeševala tatvino. Tatovi so šli po-
tem k sosednemu posestniku Kelcher; vlomili
so v klet in se okrepčali s par litri vina. Po-
tem so vlomili še pri posestniku Kovačič; a
tukaj so jih ljudje opazili in pregnali. Sledovi
tatov vodijo na Hrvatsko.

Iz ljubosumja sta se v Gaberjah stepa
mesar Franc Filipič in posestniški fant Johan
Speglič. Zadnji je bil na glavi ranjen.

Hitra pomoč. V fabriki v Vuhredu nastal
je ogenj; k sreči se je pravočasno opazil in
tako so domači ljudje ter hitro došli gasilci
oganj zadušili, predno je napravil večjo škodo.

Surovež. Na dan Vseh svetnikov šel je po-
sestniški sin Martin Kresnik v Tebarjih na po-
kopališče h grobu svoje stare matere. Tam je
iztrgal in razbil nagrobni križ ter uničil i grič.
Naznanili so zverinskega pobiča sodnji.

Sovražna brata. V Kosnici pri Loki sta se
brata Jože in Alojz Seško zaradi nekega dekle-
ta sprla in stepa. Alojz je končno nož poteg-
nil in svojega brata dvakrat v glavo sunil, tako
da je ta smrtnonevarno ranjen.

Vlomi. Pri trgovcu Planko v Dornavi na
Vrnskem so vlomili neznani tatovi in pokradli
denarja ter blaga za 300 kron. Bržkone so pri-
šli tatovi čez kranjsko mejo. — Trgovcu Joh.
Suppanz ukradli so tatovi 30 polnih sodcev pive
in mu napravili s tem za več kot 300 kron
škodo. Sodi se, da so prišli žejni tatovi iz
Hrvatske.

Nečloveški sin. Posestnik Rok Perko v sv.
Barbari blizu Šmarja pri Jelšah ne živi v do-
brem razmerju s svojim sinom Jožefom. Kër
oče hudobnemu sinu ni hotel posestva oddati,
napadel ga je tu in ga s polenom hudo ranil.
Oče je moral k sosedom pobegniti. Zandarji so
surovega sina zaprli.

Roparski napad. Posestnico Ano Sorko v
Polensaku je neznani lopov napadel. Hotel jo je
oropati. Zbežala je v hišo in jo zaklenila. Ropar
je hotel vrata vlomiti, ali na klicanje napadene
je prišel sosed Habjančič, ki je moral vedeti, da
ima posestnica Sorko večjo svoto denarja v
hiši, je potem zbežal.

Zaradi deklet stepa sta se pri kožuhanju
v Artičah fanta Kopač in Levak. Kopač je
svojega nasprotnika s težkim polenom po glavi
udaril in smrtnonevarno ranil.

Vlak povozil je v bližini Središča neko Ma-
rijo Tomažič. Nesrečnica je bila takoj mrtva.

Pozor! V Savinski dolini in raznih drugih
krajih hodi neki agent Rajmund Senčar okoli.
Dela se kot zastopnika neke fabrike žalužij in
izvršuje na ta način razne sleparije. Celo vrsto
posestnikov je za svote po 6 do 10 kron ogo-
ljal. Senčar je svoj čas v Marenbergu 975
K ukradel.

Svarilo pred „Konkordia“. Pod imenom „Ver-
santthaus Konkordia“ izvršuje neki bivši trgovski
pomočnik potom lažljivih inzeratov v raznih li-
stih večje in manjše sleparije. Svarimo torej

vsakogar, da bi stopil s to sleparsko „Konkordio“ v zvezo.

Dezertiral je iz Gradca v Trbovlje pristojni deželnoobrambeni infanterist Rudolf Krek.

Divjak v Šmarju pri Jelšah stela sta se pri pokopališču brata Karl in Ciril Markus. Ko ju je policaj Berglez posvaril, vzel mu je Karl Markus sabljo in ga je pretepel. Šele orožniki so divjaka premagali in sodnji oddali.

Pazite na deco! V sv. Antonu pri Slovenjem Gradcu prišla je 5 letna hčerka posestnika Johana Mravljak na polju preblizu ognja. Otroku se je obleka vnela. Ko so prišli ljudje, našli so nesrečno dekletce z groznimi opeklinami mrtvo na tleh ležati.

Iz Koroškega.

„**Koroški vijalet**“. Prvaški klerikalci izumili so novo besedo, da bi sramovali koroške domovino. Pravijo, da je Koroška „vijalet“, torej turška pokrajina. Morda da so v marsikaterem farovžu „turške“ razmere vdomačene; saj kar se tiče ženskega spola je to resnično. Ali drugače leži Koroška hvala Bogu še na Avstrijskem pod varstvom avstrijskih postav. Tisti kranjski hujškariji, ki je tesno vezana s srbskim sovraštvom proti Avstriji, se seveda še ni odprlo vrata in zvesta koroška srca branijo še vedno pot čez Karavanke. Prvaki bi radi tudi na Koroškem udomačili balkanske šege in navade; radi bi uresničili grozovlado in s tem napolnili svoje žepe. Zato psujejo Koroško za „vijalet“. Ali tudi tukaj velja beseda: „Ein Pfai dem Vogel, der sein eignes Nest beschmutzt!“ ...

Praktični so pa slovenski klerikalci, to se jim mora pustiti. Slovenski liberalci so namreč zapričeli denarje zbirati za „Rdeči križ“ balkanskih narodov. Klerikalci pa so mnogo bolj praktični. Oni imajo za balkanske narode le lepe besede, — denar pa pobasajo raje v lastni žep. Zato vprizarjajo zdaj tudi veliki lov na kaline in nabirajo denarje za svojo „Slovensko stražo“, ki ni doslej še ničesar drugega storila nego klerikalno navdahnjenemu ljudstvu zadnje krajevarke izmuznila. V znamenju balkanske vojne nabirajo slovenski klerikalci denarje za svoje žepe. Ali ni to škandal? Ne, to je le dokaz, da so klerikalci jako praktični ljudje...

Napredna zmaga. V občini Treffen pri Beljaku so se vršile občinske volitve, pri katerih so nasprotniki napeli vse moči. Ali vkljub temu so bili v vseh treh razredih sami napredni vrli koroški možje izvoljeni. V 1. in 2. razredu so naprednjaki ednoglasno, v 3. razredu pa z veliko večino zmagali. Čestitamo vrlim volilec iz srca!

Pobegnil je v sv. Marjeti hlapec Johan Išep. Preje je svojega gospodarja za 20 K ogoljufal, 6 kron denarja pa je svojemu tovarišu ukradel.

Zaprl so v St. Paulu brata Ignaca in Ludvika Weilguni, ker sta divjačino kradla.

Sitnež. Fant Julij Korošec je v Wölzovi gostilni v Rabensteinu v pijanosti ljudi psoval, dokler ga niso vun vrgli. Zunaj se je zopet stebel in bil pri temu precej poškodovan.

Grozni zločin. Pri posestniku Johanu Ronacher v Weissbachu je živel tudi oče njegove žene Juri Gradnitzer. Prepirla in pretepavala sta se vedno. Zadnjič pa je v pretepu stari Gradnitzer svojega zeta na tla vrgel in zadavil. Orožniki so ubijalca sodnji oddali.

Samomor. V potok Mieser skočil in utonil je delavec Rupret Burgstaller iz Zlattinga. Čez par dni so mrljica iz vode poteguli.

Nevarni vlomilec. V Celovcu so zasačili nekega Rudolfa Helmer, ki je hotel izvršiti vlom. Po divjem begu skozi ulice so tata vjeli in sodnji oddali. Našli so pri njemu vse potrebno tatinsko orodje.

Nepojasnen slučaj. Na „Heiligengeistschütt“ pri Celovcu našli so nekega starejšega moža nezavestnega ležati. Baje je to neki Moric Lustig. Par korakov od njega je ležala denarnica s 400 K v zlatu. Tudi mož je imel 250 K denarja pri sebi. Odpeljali so ga v bolnišnico.

Tatvine. V Beljaku pokradla je vlačuga Marija Schöffma v gostilni Komposch obleke za 46 kron. Vjeli so jo še isti večer v neki kavarni; policaja je še v pest ugriznila. — Zaprl so neko dekle v vinski trgovini Urschitz v Beljaku, ker je izvršila razne tatvine.

Pazite na deco! V Beljaku je padel 2½

letni sinček nekega kondukterja, ki se je brez nadzorstva igral, čez stopnice in oblezal nezavesten.

Pobegnil je iz zapora v Beljaku zaradi tatvine zaprti hlapec Janez Stridinger.

Zaprl so v Arnoldsteinu mesarja Franca Knaffl, ki je prišel ravnokar iz Amerike. Izvršil je za več tisoč kron goljufije.

Mrljica neznanega moža so našli pri občini Saager pri Grafensteinu na levem dravskem obrežju.

Zaprl so v Celovcu postopača Tomaža Vilčnik, ki je bil že večkrat zaprt. Našli so pri njem mnogo ukradene obleke in srebrnine. Vilčnik spada brčkone med one tatove, ki so zadnje čase v vilah ob Vrbskem jezeru mnogo tatvin in vlovov izvršili. — Istotako so zaprl brezposelnega mesarja Johana Rauneger; dolži se ga, da je vlomil pri krčmarju Grautschnig in ukradel 60 kron denarja, damsko uro, vratno verižico in več drugih predmetov. — V Strassburgu so zaprl orožniki hlapca Jakoba Lakner, ker se je baje nad nedoletnimi deklinami hudo zagrabil.

Lisica je udrila v St. Paulu v kurji hlev nadupravitelja Prokopa. Umorila je 15 kokoši in 6 puranov. Eno raco je vzela lisica seboj.

Pametni konj. Na cesti v Prerau se je igral neki 4 letni otrok. Kar nakrat pridivja po cesti splašeni konj. Gledalci so prestrašeno zakričali, kajti vsakdo je mislil, da je otrok izgubljen. Ali neposredno pred otrokom se je konj vstavil. Splošno se hvali inteligenco tega konja.

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Steckenpferd-lilijino-mlečno milo od trdke Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod 229

Volitev v Ameriki.

V združenih državah severne Amerike vršil se je tekom zadnjih mesecev izredno ljuti in brezobzirni volilni boj. Kodač je z zmago demokratičnega kandidata

Gouverneur Dr. Wilson.
Ameriški kandidat za predsednika republike

za predsednika republike gubernarja dra. Wilson, katerega sliko prinašamo. Wilson bil je l. 1856 rojeni. Smatra se ga za jako energičnega politika z naprednim načeli.

Koledar naprednega čebelarja za mesec oktober.

(Piše: Alojzij Križanič, Vel. Nedelja.)

Bliza se nam z vsakim dnem zima in naše ljubljene, ako smo jih svoječasi združili in okrepili njim, dodali zadostno množino medu, so imele dozdaj še par lepih dni, da so se splelele in otreble ter iznebile svojega blata; zato se letos oz. na spomlad ni treba bati griže.

Srečen čebelar, še srečnejše njegove čebele, ako imajo vsega dovolj. Le da naj čebelar pogleda večkrat k svojemu čebelnjaku, ko se bodejo v zimskem času kaj radi različni tiči, kakor žolne in drugi, na brade vsedali in z neprestanim ropotom in kljuvanjem čebele vznemirjali, ki so s tem izročene gotovemu poginu, ker se razberejo po celim panju, ker nimajo potrebne gorkote in miru v svojem zimskem gnezdu (grozdu) otrpnejo in slednjič poginejo. Tudi na miši treba paziti.

Ko pritise mraz odenimo svoje panje, ker primerna toplota je zelo potrebna. Sicer pa ako so panji na velikem preprihu, se kaj lahko zgodi, da se matica prehladi, s tem pa prekine z nesenjem jajec — in morda tudi za vselej odmirje njena rodovitnost, ali pa tudi ona sama.

Ko nas mraz pritise v sobo pričnimo si izdelovati potrebno orodje, kakor izmetalnico, okvirje, da ne

bodemo po celi okolici čebelarjev nadlegovali, da ne posodijo okvirje, ko nam roj na veji visi, čebelar nima okvirjev in panjev. Pravi čebelar ima že vse pri roki v redu in pri rokah. Izdelujmo si pa kolikor mogoče veliko mero, zakaj mala vsebina panjev in taki okvirji se v jezo čebelarju in čebelam, ki si po svoje ne morejo gnezda razširiti. Zum, zum, zum!

Ljudska kopelj mestnega

kopališča v Ptuj.

Čas za kopanje: ob delavnikih od 12. ure do 2. ure popoldne (blagajna je od 12. do 1. ure zaprta); ob nedeljah in praznikih od 11. do 12. ure popoldne.

I. kopelj z vročim zrakom, parni „Brausebad“ z rjuho K — 60; postrežba K — 10.

Zadnje vesti o vojni.

Mir?

Konstantinopol, 14. nov. (zasebni telegram). Kianil paša se je obrnil na bulgarskega kralja Ferdinanda, da naj se pričnejo mirovni pogajanja med Turčijo in Bulgarijo. (Op. ur.: To je dokaz, da je Turčija popolnoma onemogla.)

Konstantinopol. Vzreki, da prosi Turčija za mir, so: 1. V Carigradu skušajo Mladoturki zopet na krmilo priti. — 2. Zadnje utrube pri Čataldži se ne dajo držati. — 3. V Carigradu je pričela kolera razsajati. — Med bulgarskimi vojaki pa se tifus razširja. — Čuje se, da je turška vlada vse bulgarske mirovne pogoje sprejela.

Avstrijske zahteve.

Dunaj, 14. nov. Avstrija zahteva, da se ji z dolgoletno trgovsko pogodbo zagotovi trg in pot v Saloniki ter porabo tega pristana. Albaniji se ne sme zemlje vzeti. Srbija mora zagotoviti, da poneha „jugoslovanska“ hujškarija v Avstro-Ogrski.

Albanske zahteve.

Dunaj, 13. nov. „N. F. P.“ dobila je od albanske organizacije v mestu Dorazzo slednjič brzojav: V imenu Albanije protestiramo proti žalitvi in krivi dolžitvi srbskega ministra Pasića. Albanci protestirajo, da se jih meče v ječo in da se jih hoče pokončati na Kosovu. Srbi so tudi albanske vojne jetnike umorili. Albanci hočejo raje umreti, nego bi pustili Albanijo razkositi. In milijoni Albancev kličejo vso olikano Evropo na pomoč, da zagotovi svobodo albansko.

Avstrija in Srbija.

Položaj je vedno enakomerno resen. Vse velevlasti se trudijo Srbijo do tega pripraviti, da se avstrijskim željam pokori. Srbsko časopisje pa hujska naprej proti Avstriji. — Stališče Rusije je še vedno nejasen, ker dobiva ruska vojna stranka vedno več vpliva. — Nemčija in Italija sta izvršili večje vojaške priprave, da podpirajo avstrijske želje. V par dneh se bode odločilo, ali bode Srbija res predložila dovolj, pričeti blazno vojno. Javnost se v splošnem vedno bolj nagiba mnenju, da se bode mir v z d r ž a l.

(V slučaju, da se zgodijo nepričakovani posebni dogodki, poročamo to svojim čitateljem s posebno izdajo lista. Op. ur.)